

BIRUINTA PRIN MANA UNEI FEMEI

Dumnezeu să vă binecuvânteze, sfinților!

Să citim din Cântarea cântărilor 6.9-10.

Noi am trecut prin Cântarea cântărilor cu câteva săptămâni în urmă și ne-am bucurat foarte mult să vedem Pecetea a șaptea aici, iar acum aș vrea să reiau puțin din ceea ce a mai rămas.

Aici, păstorul împărat Solomon a spus în versetul 9:

„...dar numai una singură este porumbița mea, neprihănită mea; ea este singură la mamă-sa...”

Cine este mama noastră? Mama noastră este Ierusalimul de sus. Amin!

„...cea mai aleasă a celei ce a născut-o. Fetele o văd și o numesc fericită; împărătesele și țiiitoarele, de asemenea, o laudă. -

„Cine este aceea care se ivește ca zorile, frumoasă ca Luna, curată ca Soarele, dar cumplită ca niște oști sub steagurile lor?”

Dintr-o dată, Cântarea cântărilor a luat o cotitură la care nu ne-am așteptat. Mai întâi, Solomon vorbește despre „porumbița mea, neprihănită mea, cea aleasă, singură la mamă-sa”, apoi începe s-o descrie și întreabă:

„Cine este aceea care se ivește ca zorile, frumoasă ca Luna, curată ca Soarele, dar cumplită ca niște oști sub steagurile lor?”

Ce descriere pentru această Mireasă mică! Ea este neprihănită, strălucește ca luna, este curată ca soarele, este ca dimineața, ca învierea (Aleluia!), dar în același timp este „cumplită ca niște oști sub steagurile lor.”

Înainte de a ne așeza, să citim și din Romani 16.20:

„Dumnezeul păcii va zdrobi în curând pe Satana sub picioarele voastre. Harul Domnului nostru Isus Hristos să fie cu voi! Amin.”

Cine îl va zdrobi pe Satan? EL. Unde? Sub picioarele voastre. De ce? Pentru că Ea

este „frumoasă ca Luna, curată ca Soarele, dar cumplită ca niște oști sub steagurile lor.” Aleluia!

În seara aceasta aș vrea să iau ca subiect **„Biruința prin mâna unei Femei.”**

Să mergem împreună în Cartea Judecătorilor și să privim la aceste lucruri împreună. Vom vorbi despre „Biruința prin mâna unei Femei” și este uimitor că astăzi există o făgăduință a venirii lui Hristos în Mireasă; Hristos vine în chipul Miresei sau Hristos în Mireasă. Fratele Branham folosește toate aceste expresii pentru a descrie aceasta.

La prima Sa venire, Hristos a venit ca al doilea Adam, iar ca al doilea Adam, a avut biruință, dar trebuie să fie și o a doua Eva, o altă femeie care să fie restituită. Astfel, acum Hristos vine în formarea chipului Miresei și va avea biruința finală atunci când va fi restaurată femeia.

Să mergem în Judecători 4.

Este uimitor cum funcționează lucrurile întotdeauna: cum Și-a făcut Dumnezeu Capodopera formată din partea bărbătească și partea femeiască; cum i-a pus în grădina Eden într-un cadru desăvârșit și cum a venit Diavolul și și-a planificat atacul, țintind-o pe femeie, nu pe bărbat.

Atunci, diavolul a încercat să-L biruiască pe Dumnezeu prin femeie, iar acum Dumnezeu îl va birui pe Satan tot prin femeie. Ceea ce a folosit diavolul încercând să distrugă Capodopera lui Dumnezeu, folosește Dumnezeu acum pentru a-l distruge pe Satan. El nu câștigă niciodată, Haman se va spânzura întotdeauna singur pe propria lui spânzurătoare. Haman a încercat să pătrundă înăuntru și să aducă pângărirea și nimicirea femeii, iar Dumnezeu a spus: „Bine, dacă vrei ca lucrurile să fie așa, vei fi nimicit de o femeie!”, de Mireasa lui Isus Hristos. Aleluia!

„Ea este cumplită ca niște oști sub steagurile lor.”

Judecători 4.1-9:

„Copiii lui Israel iarăși au făcut ce nu place Domnului, după moartea lui Ehud.”

Ehud a fost un judecător al lui Israel.

„Și Domnul i-a vândut în mâinile lui Iabin, împăratul Canaanului, care domnea la Hațor. Căpetenia oștirii lui era Sisera și locuia la Haroșet-Goim.

Copiii lui Israel au strigat către Domnul, căci Iabin avea nouă sute de care de fier și de douăzeci de ani apăsa cu putere pe copiii lui Israel.

Pe vremea aceea, judecător în Israel era Debora, prorocița, nevasta lui Lapidot.

Ea ședea sub finicul Deborei, între Rama și Betel, în muntele lui Efraim, și copiii lui Israel se suiau la ea ca să fie judecați.”

Aici avem cel de-al patrulea judecător al lui Israel, iar acesta era o femeie. Este uimitor când citim în Judecători și vedem aceasta. Noi am citit de multe ori cartea aceasta și ni s-a părut fără sens faptul că citim despre o femeie, pentru că Dumnezeu a folosit întotdeauna bărbați ca judecători; El a folosit întotdeauna bărbați din preoție și a lucrat întotdeauna prin bărbați pentru a-L preumbri pe Hristos. Dar dintr-o dată, El a întors foaia și parcă ne-a derutat: „Cum a ajuns această femeie la putere? Cum a ajuns să fie judecător?”

Ea este cel de-al patrulea judecător al lui Israel, reprezintă Pecetea a patra, vine sub ungera Vulturului și este o prorociță.

Așadar, avem o femeie sub ungera Vulturului, care în calitate de al patrulea judecător al lui Israel reprezintă Pecetea a patra, pentru că Femeia vine sub ungera Vulturului în Pecetea a patra și face judecata asupra pământului. Nu știți cine este femeia aceasta? Voi și eu.

El a arătat-o și a simbolizat-o prin toată Scriptura, a așezat totul acolo timp de mii și mii de ani, ca să poată veni apoi, să deschidă Pecețile și să ne descopere Taina întregii Cărți.

Fratele Branham a spus că toată Cartea a devenit nouă pentru el, nu numai Noul Testament.

Să citim mai departe:

„Ea a trimis să cheme pe Barac, fiul lui Abinoam, din Chedeș-Neftali, și i-a zis: „Iată porunca pe care a dat-o Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Du-te,

îndreaptă-te spre muntele Taborului și ia cu tine zece mii de oameni din copiii lui Neftali și din copiii lui Zabulon;

voi trage spre tine, la pârâul Chison, pe Sisera, căpetenia oștirii lui Iabin, împreună cu carele și oștile lui, și-l voi da în mâinile tale.””

Barac i-a zis: „Dacă vii tu cu mine, mă voi duce; dar dacă nu vii cu mine, nu mă voi duce.”

Ea a răspuns: „Voi merge cu tine, dar nu vei avea slavă în calea pe care mergi, căci Domnul va da pe Sisera în mâinile unei femei.” Și Debora s-a sculat și s-a dus cu Barac la Chedeș.”

Ea este judecătorul și aici este în scenă în Pecetea a patra. Astfel, ea a spus: „Du-te acolo jos!”, iar Barac i-a răspuns: „Dacă nu vii cu mine, nu mă voi duce.” Și ea i-a zis:

„Voi merge cu tine, dar nu vei avea slavă în calea pe care mergi, căci Domnul va da pe Sisera în mâinile unei femei.”

Să citim acum de la versetul 14:

„Atunci, Debora a zis lui Barac: „Scoală-te, căci iată ziua când dă Domnul pe Sisera în mâinile tale. Într-adevăr, Domnul merge înaintea ta.” Și Barac s-a repezit de pe muntele Taborului cu zece mii de oameni după el.

Domnul a pus pe fugă dinaintea lui Barac, prin ascuțișul sabiei, pe Sisera, toate carele lui și toată tabăra. Sisera s-a dat jos din carul lui și a fugit pe jos.

Barac a urmărit carele și oștirea până la Haroșet-Goim, și toată oștirea lui Sisera a căzut sub ascuțișul sabiei, fără să fi rămas un singur om.

Sisera a fugit pe jos în cortul laelei, nevasta lui Heber, Chenitul, căci între Iabin, împăratul Hațorului, și casa lui Heber, Chenitul, era pace.” (v.14-17).

Cheniții erau dintre neamuri, ceea ce înseamnă că el a fugit în cortul unei femei dintre neamuri, iar acolo avea să i se întâmple ceva rău. Nu avea cum să fie bine pentru el deoarece fusese dată o prorocie în care se spusese că va fi dat în mâna unei femei. Cheniții erau unul dintre popoarele care urmau să fie lăsate fără

pământ când acesta i-a fost făgăduit lui Avraam. De asemenea, cheniții erau familia socrului lui Moise și așa cum am spus erau dintre neamuri.

„Iael a ieșit înaintea lui Sisera și i-a zis: „Intră, domnul meu, intră la mine și nu te teme.” El a intrat la ea în cort și ea l-a ascuns sub o învelitoare.

El i-a zis: „Dă-mi, te rog, puțină apă să beau, căci mi-e sete.” Ea a deschis burduful cu lapte, i-a dat să bea și l-a acoperit.

El i-a mai zis: „Stai la ușa cortului și, dacă vine cineva și te întreabă: ‘Este cineva aici?’, să răspunzi: ‘Nu’.”

Iael, nevasta lui Heber, a luat un țărăș de-al cortului, a pus mâna pe ciocan, s-a apropiat încet de el și i-a bătut țărășul în tâmplă, așa că a răspuns adânc în pământ. El adormise adânc și era rupt de oboseală și a murit.

Pe când Barac urmărea pe Sisera, Iael i-a ieșit înainte și i-a zis: „Vino, și-ți voi arăta pe omul pe care-l cauți.” El a intrat la ea și iată că Sisera stătea întins, mort, cu țărășul bătut în tâmplă.” (v. 18-22).

Noi putem spune că Dumnezeu l-a izbăvit prin mâna unei femei.

În Scriptură totul este atât de desăvârșit și de frumos încât pe măsură ce înțelegem descoperirea orei, aceasta aduce totul la lumină.

El a intrat în cortul ei, acolo unde locuia ea, iar ea avea să-l nimicească în cortul ei, pentru că diavolul stă ascuns chiar în cortul nostru. Noi suntem într-un trup hibrid, iar el stă ascuns chiar aici cu noi, dar va fi nimicit în cortul nostru. Va fi nimicit pe deplin în cortul unei femei dintre neamuri. În timp ce stă aici, el bea lapte, este acoperit cu o manta și o duce bine, dar când nici nu se așteaptă, ea va lua un țărăș și i-l va înfige în tâmplă pentru că nu-i va mai accepta argumentările. Gata cu înțelegerea intelectuală! Noi vom veni prin credință și nu vom mai accepta argumentele diavolului! Când? Când el va veni în cortul ei. În a patra etapă, va exista o femeie dintre neamuri care-i va înfige un țărăș în tâmplă și îi va spune: „Nu mai vreau ceea ce vine din mintea ta!” Aleluia! Nu mai vreau gândirea ta, raționamentul tău, interpretarea ta cu privire la Cuvânt, pentru că noi avem originalul! Aleluia! Slăvit să fie Domnul!

Biruință prin mâna unei femei!

Să mergem în Judecători 9 și să luăm o altă poveste. Așa cum am spus mai înainte, cartea Judecătorilor este o Carte interesantă și „se întâmplă” să fie cea de-a șaptea Carte a Bibliei. Acesta este un număr bun. Și iată că în Cartea a șaptea a Bibliei ni se vorbește despre șapte apostazii, șapte căderi, șapte înrobiri sub patru națiuni și șapte izbăviri. Aceasta s-a întâmplat sub doisprezece judecători, iar șapte dintre ei sunt judecători izbăvitori care au adus eliberarea de sub apostazii, ceea ce înseamnă că această carte a Judecătorilor se aseamănă foarte mult cu cele șapte epoci ale Bisericii din Noul Testament.

Este minunat că atunci când trecem mai departe la Cartea următoare, când trecem de cele șapte robii, de cele șapte apostazii și de cele șapte izbăviri, intrăm în cea de-a opta Carte a Bibliei, în Cartea lui Rut, în care vedem că femeia dintre neamuri este răscumpărată de Boaz, un om din Iuda și astfel devine purtătoarea seminței din linia lui Hristos. Amin! Unde? În opt. După ce se încheie șapte, după șapte izbăviri, vine Cartea lui Rut în care această femeie dintre neamuri este luată și altoită, prin căsătorie, în Iuda, devenind mama lui Hristos. Aleluia!

Prieteni, Biblia este desăvârșită!

Așadar, în Judecători 9 ajungem la cel de-al cincilea judecător, la Ghedeon. Ghedeon a venit și a avut o biruință puternică, dar apoi a ieșit din scenă, iar după ieșirea sa din scenă, Israel a intrat într-o mare confuzie.

„Abimelec, fiul lui Ierubaal (Ierubaal este Ghedeon), s-a dus la Sihem, la frații mamei lui, și iată cum le-a vorbit atît lor, cât și la toată familia casei tatălui mamei sale:

„Spuneți, vă rog, în auzul tuturor locuitorilor din Sihem: „Este mai bine pentru voi ca șaptezeci de oameni, toți fii ai lui Ierubaal, să stăpânească peste voi sau un singur om să stăpânească peste voi?” Și aduceți-vă aminte că eu sunt os din oasele voastre și carne din carnea voastră.”

Deci, Abimelec a fost fiul lui Ghedeon cu o concubină, ceea ce înseamnă că era un fiu nelegitim. Și acest fiu a mers la Sihem și a spus: **„Eu sunt unul din frații voștri. Este mai bine să stăpânească peste voi cei șaptezeci sau să stăpânesc doar eu?”** Și ce au făcut ei? Au acceptat un lepădat, un renegat, fiul unei concubine.

Vă rog să țineți minte ceva ce am uitat să menționez. Cele două femei din

Judecători 4, Debora și lael erau femeii căsătorite, nu erau femeii singure. Ni se spune foarte clar că ambele erau căsătorite, ambele aveau soți, iar eu voiam să spun că biruința va veni prin mâna unei femei căsătorite. Aleluia! Astăzi, va avea biruință o Femeie căsătorită.

Amintiți-vă că nu soții lor conduceau, ci partea feminină a acelei uniri, iar acum, noi am ajuns în această zi în care Soțul face lucrarea, categoric, dar o face prin partea feminină a Sa, o face prin Soția Sa. Aleluia!

Să ne întoarcem la Abimelec și să urmărim povestea mai departe.

Așa cum am spus deja, el a întrebat: „Pe cine alegeți?”

„Frații mamei lui au spus toate cuvintele acestea pentru el în auzul tuturor locuitorilor din Sihem, și inima lor s-a plecat spre Abimelec, căci își ziceau: „El este frate cu noi.”

I-au dat șaptezeci de sicli de argint, pe care i-au ridicat din casa lui Baal-Berit. Abimelec a cumpărat cu ei pe niște oameni fără căpătâi și neastâmpărați, care au mers după el.”

A venit în casa tatălui său la Ofra și a ucis pe frații săi, fiii lui Ierubaal, șaptezeci de oameni, pe aceeași piatră. N-a scăpat decât Iotam, cel mai tânăr fiu al lui Ierubaal, căci se ascunsese.

Toți locuitorii din Sihem și toată casa lui Milo s-au strâns laolaltă și au venit de au făcut împărat pe Abimelec, lângă stejarul sădit în Sihem. (v. 3-6).

După ce al cincilea judecător a venit și a plecat, a pătruns înăuntru un intrus. Acesta era fiul unei concubine și a pătruns înăuntru prin șiretlic și amăgire; el i-a luat și i-a înjunghiat pe cei de pe linia dreaptă, apoi a devenit împărat. Dar Cel care alegea judecătorii era Dumnezeu, nu oamenii, iar El nu alegea împărați, ci judecători. Aici vedem că poporul a luat un impostor și l-a făcut împărat peste ei.

Să mergem în versetul 50 din același capitol. Povestea continuă, au loc o mulțime de lucruri, iar aici vedem că are loc o răzvrătire împotriva lui Abimelec, iar el vine s-o înăbușe.

„Abimelec a pornit împotriva Tebețului.”

Atât Tebețul, cât și Sihemul, s-au răzvrătit. Oamenii din Sihem au fugit într-un turn, dar Abimelec i-a dat foc și i-a ucis pe toți cei care se aflau acolo. Apoi, s-a dus împotriva cetății Tebeț. „Tebeț” înseamnă „a străluci, a fi strălucitoare.”

Așadar, Abimelec a ajuns la cetatea strălucitoare, dar acolo lucrurile aveau să se schimbe pentru el.

„Abimelec a pornit împotriva Tebețului. A împresurat Tebețul și l-a luat.

În mijlocul cetății era un turn tare, unde au fugit toți locuitorii cetății, bărbați și femei; au încuiat ușile după ei și s-au suit pe acoperișul turnului.”

Așadar, în cetatea care înseamnă „a străluci, a fi strălucitoare” exista un turn și noi știm că Numele Domnului este un turn puternic în care cei neprihăniți aleargă ca să fie în siguranță. „Numele Domnului este un turn puternic.” (Proverbe 18.10). Care este Turnul puternic? Numele Domnului. Aleluia!

„Numele Domnului este un turn tare; cel neprihănit fuge în el și stă la adăpost.”

Aș vrea să vorbim puțin despre nume. Fratele Branham spune următoarele în predica „A te rușina de El” din anul 1965:

„Orice fiu vine în numele tatălui său. Eu vin în numele tatălui meu, iar voi, bărbaților, veniți în numele tatălui vostru.

Și care a fost Numele Său? Care a fost Numele Tatălui? Isus! Astfel El a spus: „Eu vin în Numele Tatălui Meu și nu Mă primiți.” Acum, Mireasa va avea Numele Său, desigur. Amin!

Eu am luat de soție o femeie care se numea Broy, dar a devenit Branham.”

Voi și cu mine avem tot felul de nume, dar nu acestea sunt numele cu care ne identificăm acum pentru că numele nostru s-a schimbat, prin căsătorie, și am luat Numele Lui. Acum, eu îi aparțin Lui, mi-am pierdut vechea identitate, și am devenit Doamna Isus Hristos. Eu sunt Hristos manifestat în acest trup de carne în fața lumii, pentru că mi-am negat identitatea anterioară și am primit o identitate nouă.

În predica „Lumina roșie este semnul venirii Sale” din anul 1963 scrie:

„Dacă nu ați fost botezați niciodată în Numele lui Isus Hristos pentru iertarea păcatelor voastre, amintiți-vă că „Nu este sub cer niciun alt Nume dat oamenilor în care trebuie să fim mântuiți, decât Numele lui Isus Hristos.”

Țineți minte că există o singură Mireasă, Mireasa lui Hristos, iar Aceasta poartă Numele Lui.”

Ea nu vine în numele Ei, ci trebuie să poarte Numele

Lui. Astfel, când venim la apa botezului, noi nu suntem botezați în „Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt”, ci suntem botezați în Numele Domnului Isus Hristos, pentru că nu mai suntem ai noștri, ci murim față de noi înșine și venim la suprafață în înnoirea vieții, înviați cu Isus Hristos, în acest trup de carne. Aleluia! Totul este simbolic.

Așadar, Ea are Numele Său, ia Numele Său.

Aș vrea să vorbesc puțin despre aceasta, de aceea vă rog să rămâneți în Judecători, pentru că ne vom întoarce imediat acolo.

În predica „Singurul loc ales de Dumnezeu pentru închinare” din anul 1965, fratele Branham face următoarea afirmație despre Numele pe care dorim să-L înțelegem:

„Numele este în Cuvânt pentru că El este Cuvântul. Amin! Atunci ce este EL? Cuvântul tălmăcit este manifestarea Numelui lui Dumnezeu.”

Noi am putea gândi: „Eu știu că Numele lui este Isus.”, ceea ce este corect. Numele Lui este Isus Hristos, dar voi ați putea folosi acest Nume în fiecare zi a vieții voastre și să fiți pierduți, să muriți și să mergeți în iad. În acest Nume există puterea izbăvirii și puterea de vindecare, dar voi îl puteți folosi și să fiți bolnavi, fără să se schimbe niciodată nimic pentru că nu aveți descoperirea corectă din spatele Numelui, pentru că manifestarea Numelui lui Dumnezeu este Cuvântul tălmăcit. Noi putem folosi cât vrem Numele Lui pentru că dacă avem o descoperire greșită, Cuvântul interpretat greșit, nu ne va duce nicăieri.

În cartea Faptelor citim despre acei bărbați care erau exorciști. Ei l-au văzut pe Pavel scoțând dracii afară în Numele lui Isus, așa că au zis: „Aceasta funcționează în Numele lui Isus, deci vom face și noi același lucru!” Chiar acum, noi avem în creștinism o mulțime de imitatori care spun: „A funcționat în zilele lui bunicul, în zilele străvechi, a funcționat în Biblie, deci vom face și noi același lucru.” Dar ei

folosesc Numele Lui fără autoritatea de a-L folosi, pentru că numai Soția are Numele Său. De ce? Pentru că Ea are Cuvântul tălmăcit, Ea cunoaște Numele Său.

Acei exorciști au încercat să scoată afară un demon și au spus: „În Numele lui Isus pe care-L vestește Pavel...”, dar aceasta nu avea cum să funcționeze. Ei nu aveau autoritatea de a folosi Numele Lui, așa că au încercat să folosească Numele făcând referire la o altă autoritate, iar când au făcut aceasta, au fost sfâșiați de demoni: „Pe Pavel îl cunoaștem, pe Isus Îl cunoaștem, dar voi cine sunteți?” Vedeți, ei nu au avut descoperirea, ci doar Numele.

Suntem atât de mulțumitori Domnului pentru că noi avem Cuvântul tălmăcit care este manifestarea Numelui lui Dumnezeu! Astfel, când spunem Isus Hristos, pentru noi acest Nume înseamnă mult mai mult decât pentru restul lumii.

„Cuvântul tălmăcit este manifestarea Numelui lui Dumnezeu. Nu-i de mirare că Isus a spus: „Nu carnea și sângele ți-a descoperit aceasta, ci Tatăl Meu care este în ceruri ți-a descoperit Cine sunt Eu.”

Cum știm noi Cine este El? Prin descoperire.

„Și pe această Piatră, Eu voi zidi locul Meu de închinare, iar porțile locuinței morților nu o pot scutura.” Amin!”

De ce nu o pot scutura? Pentru că este zidită pe Stâncă. Ce Stâncă, ce Temelie! Descoperirea despre Cine este Isus Hristos, tălmăcirea Cuvântului este manifestarea Numelui lui Dumnezeu. Noi am înțeles tălmăcirea Cuvântului, prin descoperire, și avem Numele Său, știm Cine este El, așa că porțile locuinței morților nu vor putea să scuture aceasta!

În „Întrebări și răspunsuri” din anul 1964 citim:

„1Corinteni 13 spune: „Dar, când va veni ce este desăvârșit, acest „în parte” se va sfârși.” Așadar, toate aceste lucruri mici precum săritul în sus și-n jos ca un copil, încercând să vorbești în limbi și toate celelalte lucruri, se vor sfârși când ceea ce este desăvârșit... iar cu ajutorul lui Dumnezeu, noi avem astăzi tălmăcirea desăvârșită a Cuvântului cu legitimare divină!”

Amin! Dacă citim în 1Corinteni 13, timpul când vorbeam ca niște copii, când priveam ca într-o oglindă, în chip întunecos, este deja în trecut, prieteni. El ne-a adus tălmăcirea desăvârșită a Cuvântului, ca să vedem prin oglindă în mod clar și

nu în chip întunecos.

„Atunci, ceea ce este în parte a trecut.”

Așadar, când avem tălmăcirea desăvârșită cu legitimare divină, ceea ce era în parte de-a lungul epocilor bisericilor, neînțelegeri, crezuri și dogme, au fost puse deoparte.

„Când eram copil, vorbeam ca un copil, înțelegeam ca și un copil, dar când am devenit bărbat, am pus deoparte lucrurile copilărești.” Amin!”

Ce face această tălmăcire desăvârșită a Cuvântului? Aduce Mireasa la maturitate. Așadar, noi nu ar mai trebui să fim copii, ci ar trebui să fim aduși la maturitate. Aleluia!

Să mergem la „Epoca Bisericii Pergam” din Cartea Epocilor bisericilor:

„În aceste zile din urmă, adevărata Biserică Mireasă, Sămânța lui Hristos, va veni la Piatra de încheiere și în timp ce se apropie de El, va fi Super-biserica, o Super-rasă. Ei, Mireasa, se vor asemăna atât de mult cu El încât vor fi după chipul Său. Aceasta este pentru ca ei să fie uniți cu El; ei vor fi una, vor fi însuși manifestarea Cuvântului Dumnezeuului celui viu.”

Ce vor fi ei? Manifestarea vie a Cuvântului. De aceea, Ea are Numele Lui; Ea este Cuvântul tălmăcit.

În predica „Lucruri care vor veni”, citim:

„Dacă noi suntem acele atribute ale lui Dumnezeu, nu putem trăi prin crezuri. Noi nu putem trăi prin denominaționalism, ci trebuie să trăim prin Cuvânt pentru că Mireasa face parte din Mire, așa cum fiecare soție face parte din soțul ei. Așadar, noi trebuie să fim acest Cuvânt Mireasă. Ce este acest Cuvânt Mireasă? Manifestarea acestui ceas, Mireasa. Nu un crez sau o denominațiune, ci un profet viu al lui Dumnezeu, un atribut viu al lui Dumnezeu, arătând lumii atributele lui Dumnezeu în forma Miresei care trebuie să fie exprimată în ceasul în care trăim acum.”

Așa are Ea Numele Lui, pentru că Mireasa vede Cuvântul tălmăcit care este manifestarea, descoperirea sau proclamarea Numelui Său. Care este Numele Său? Numele Său este Isus Hristos, dar noi avem descoperirea, știm CINE este Isus

Hristos. El este Cuvântul, iar Cuvântul a fost restituit.

Așadar, nu mai este o înțelegere în parte, parțială, ci este o înțelegere deplină care aduce descoperirea deplină a Numelui deplin al lui Dumnezeu. Aleluia! Și acum Ea are dreptul la acest Nume.

Să ne întoarcem acum la povestea noastră în Judecători 9.51-53:

„În mijlocul cetății era un turn tare, unde au fugit toți locuitorii cetății, bărbați și femei; au încuiat ușile după ei și s-au suit pe acoperișul turnului.

Abimelec a ajuns până la turn; l-a bătut și s-a apropiat de ușa turnului ca să-i pună foc.

Atunci, o femeie a aruncat o piatră de râșniță pe capul lui Abimelec și i-a sfărâmat țeasta capului.”

Abimelec a venit în cetatea care însemna „a străluci” sau „A fi strălucitoare” și toată lumea a fugit în acest turn puternic, iar el s-a ridicat împotriva lui. Abimelec era un intrus, fiul unei concubine și luase împărăția prin trădare, amăgire și mită. El a venit împotriva cetății, iar o femeie, nu un bărbat, ci o femeie a aruncat de pe turn o piatră, o descoperire și i-a sfărâmat țeasta capului. Ea a avut o descoperire și nu a mai luat ceea ce venea din mintea acelui om, a șarpelui. Atunci, ea a frânt înțelegerea intelectuală a omului, a frânt hibridarea cu o descoperire pe care a aruncat-o de pe vârful Turnului și care a venit jos lovindu-l drept în cap.

Biruința prin mâna unei femei.

Prieteni, noi nu vom fugi în jur cu săbii, ca să străpungem diavoli în ochi, fiindcă puterea descoperirii Cuvântului este cea care frânge puterea împărăției diavolului. Vedeți? Amăgirea nu va mai lucra în fața acestei Mirese deoarece ea îi va înfige un țărnuș exact în tâmplă, va arunca din turn o piatră și-l va lovi în cap spunând: „Nu voi mai lua înțelegerea ta cu privire la Scripturi, pentru că mi s-a dat tălmăcirea desăvârșită a Cuvântului, cu legitimare divină! Aceasta este ceea ce iau ca Absolut, aceasta este înțelegerea mea. Nu ceea ce crezi tu, ci descoperirea venită în acest ceas prin calea rânduită de Dumnezeu, sub Pecetea a patra, sub ungera Vulturului, a unui profet care a restituit Cuvântul înapoi la locul Lui, Acesta fiind un Turn puternic în care aleargă cei neprihăniți și sunt în siguranță.”

Vedeți? Noi știm Cine este El. Pentru noi este mai mult decât un Nume, pentru noi

acel Nume reprezintă o Persoană, iar acea Persoană a venit jos și a devenit una cu Mireasa Sa, așa că nu mai este doar un Nume, ci este o Persoană, este Persoana Cuvântului. Amin!

Acum, noi suntem în Turnul puternic cu El, iar în timp de asediu mergem spre vârful Turnului pentru că urcăm, ne înălțăm, mergem în sus, ne îndepărtăm de pământ. Aleluia! Iar în vârful Turnului va exista o descoperire, o piatră pe care o vom arunca drept în capul impostorului. Nu este puterea mușchilor noștri, ci este credința, este o descoperire, pentru că descoperirea este egală cu credința; este o descoperire a Cuvântului lui Dumnezeu, iar credința în Cuvânt și vorbirea Lui, va frânge capul vrăjmașului.

Ce a distrus această lume? Gândirea, înțelegerea intelectuală, înțelepciunea și raționamentul lui Lucifer care i-a amăgit pe îngeri. A fost raționamentul lui Lucifer care a venit jos în șarpe și a înșelat-o pe femeie la început. Ea credea că face bine, dar a fost amăgită în totalitate să facă rău și astfel totul a mers în ruină. Ea nu voia să greșească, nu încerca să facă ceva rău, ci a fost amăgită. În mintea lui a fost ceva care a răsucit Cuvântul lui Dumnezeu, dar se va ridica o Femeie care va înfige un țăruiș în tâmpla lui și va spune: „Eu nu voi mai accepta aceasta!” Cum își va nimici Ea vrăjmașul? Îl va lovi în cap, va scăpa de raționamentul lui, de intelectul său și va lua Cuvântul și numai Cuvântul. Acesta este biruința noastră! Acesta este Piatra pe care o vom putea arunca.

Urcați în Turn! Numele Domnului este un Turn puternic în care fug cei neprihăniți și sunt în siguranță. Urcați în Turn, iar când vrăjmașul bate la ușa voastră, aruncați asupra lui o descoperire: „Eu sunt Mireasa lui Isus Hristos. Prin rănile Lui, eu sunt deja vindecat!” și lăsați-o să lovească fiecare părere care este diferită de ceea ce spune Cuvântul! Noi suntem în Turnul puternic, iar când vrăjmașul bate la ușa lui, putem să aruncăm împotriva lui o descoperire și să-l lovim în cap. Ce încearcă să facă el? Să injecteze tot timpul îndoială, confuzie și neînțelegere. Aceasta este o bătălie care se dă în minte, dar în cele din urmă, Ea îl va lovi exact între urechi. Puterea lui este frântă când amăgirea lui ajunge la sfârșit. Aceasta este ceea ce frânge puterea vrăjmașului. Cum poate avea el putere asupra voastră? Numai prin amăgire.

Prieteni, noi ar trebui să fim o armată invincibilă. Cum? Prin descoperire.

În „Descoperirea lui Isus Hristos” din Cartea Epocilor Bisericii citim:

„Acum, țineți minte aceasta! Hristos în Biserica adevărată este o continuare a Cărții Faptelor. Dar Cartea Apocalipsei arată cum va veni duhul antihrist în biserică și o va pângări, făcând-o căldicică, formală și fără putere. Ea îl demască pe Satan, descoperind lucrările sale (faptul că încearcă să nimicească poporul lui Dumnezeu și să discrediteze Cuvântul Său), până în timpul în care este aruncat în iazul de foc. El se luptă împotriva descoperirii, nu o poate suporta. El știe că dacă poporul primește descoperirea adevărată a adevăratei Biserici și ce este Ea, pe ce stă Ea și că Ea poate face lucrările mai mari, va fi o armată invincibilă.”

Prin ce? Prin descoperirea adevărată a Bisericii adevărate. Descoperirea adevărată face Mireasa o armată invincibilă.

Așadar, ce încearcă să facă vrăjmașul? Să sădească în mintea noastră ceva ce este diferit de descoperirea Cuvântului. Să ne determine să mărturisim ceva diferit de ceea ce spune Cuvântul, să ne facă să spunem: „Sunt bolnav!” Să ne determine să spunem: „Sunt căzut. Sunt învins, nu mă voi mai face niciodată bine. Încercarea aceasta nu se va sfârși niciodată. Lucrurile nu se vor schimba niciodată.”

Viața și moartea zac în puterea limbii. Fratele Branham a spus că „atunci când un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu, iau Cuvântul în inimile lor, iar din inimă îl pun pe buzele lor este ca și cum ar vorbi divinitatea.”

În cuvintele noastre există putere de creație, iar dacă uneori dăm glas unei mărturii negative, creăm propria noastră realitate.

Astfel, dacă spui: „Nu mă iubește nimeni!”, tocmai ți-ai creat propria realitate.

„Nu mă voi face niciodată bine. Încercarea aceasta nu se mai termină, sunt tot timpul jos.” Tu spui aceasta, apoi vei umbla exact în ceea ce spui.

Prieteni, noi trebuie să ne întoarcem înapoi la descoperirea adevărată a Cuvântului adevărat și să spunem numai ceea ce spune Scriptura că este adevărat. Acesta este singurul lucru adevărat. Orice altceva este o minciună care vine din mintea lui Lucifer. El vrea să aducă aceasta în mintea voastră și să vă determine să fiți de acord cu gândul lui și să-l roștiți, pentru că apoi acesta va deveni realitatea în care veți umbla.

Haideți să luăm mai degrabă gândul lui Hristos și să-L lăsăm să curgă prin inima noastră, să vină sus în gura noastră, să-L vorbim și să creăm o altă

realitate.

Fratele Branham a spus că „în noi există chiar acum atât de multă putere încât putem vorbi și aduce la existență o altă Lume, iar apoi să mergem și să trăim în ea.” Dar tot el a spus că „nu o putem face din cauză că acea Putere funcționează printr-o Lege.” **Dumnezeu nu a spus că noi vom putea crea o lume dacă o va spune El, ci a spus: „Prin rănile Lui, sunteți vindecați.”, aceasta fiind Legea care pune în mișcare puterea care se află în noi, așa că avem dreptul să spunem: „Prin rănile Lui, sunt vindecați.” Când facem aceasta, lăsăm Divinitatea să vorbească, lăsăm puterea creației să iasă din gura noastră și putem umbla în ea.**

Crăpați capul vrăjmașului cu descoperirea adevărată! Aruncați-o de pe Turnul puternic și spuneți: „M-ai mințit destul! M-am saturat de ceea ce iese din mintea ta și prin care încerci să mă amăgești! Voi merge înainte și voi arunca această Piatră!” Ce va urma? Piatra va veni din cer vâjâind și „Bum!”, îi va crăpa capul. De ce? Pentru că ați luat descoperirea adevărată.

„...descoperirea adevărată a adevăratei Biserici și ce este Ea.”

Ce este Ea? Locul ales pentru închinare, Turnul puternic, manifestarea Numelui Său.

„...pe ce stă Ea și că Ea poate face lucrările mai mari.”

Bineînțeles că Ea poate face lucrările mai mari pentru că este Isus Hristos în chipul Miresei. Cum ar fi posibil să nu facă lucrările mai mari? Este Hristos, dar nu într-un singur trup, ci într-un Trup alcătuit din mai multe mădulare, care ajunge la plinătatea deplină a descoperirii. Atunci cum ar fi posibil ca Ea să nu facă lucrările mai mari? Nu se poate!

Fratele Branham nu a creat veverițe prin ceea ce se afla în mintea sa, nu i-a poruncit furtunii să se oprească prin gândul lui; el nu le-a vorbit veverițelor sau tumorii din soția sa prin intelectul său sau prin voința sa, ci a primit o descoperire divină care i-a spus: „Spune aceasta!”, iar el a crezut. Ce a urmat? A vorbit, iar cuvintele lui au fost ca și cum ar fi fost rostite de Dumnezeu Însuși.

Același lucru l-a făcut și Moise. Dumnezeu i-a spus lui Moise: „Spune!”, dar tot El i-

a spus și ce trebuie să spună. De ce? Pentru că Moise a venit într-un chip imatur. Astfel, Dumnezeu i-a spus: „Ridică toiagul și cheamă muște!”, iar Moise a spus exact ce i-a spus Dumnezeu și muștele au venit. Dar acum, când am ajuns la un chip matur, El nu i-a mai spus profetului ce să spună, ci i-a zis: „Ai nevoie de ceva? Vorbește!” El a avut atât de multă încredere în fiul care a ajuns la maturitate, încât i-a spus: „Îți dau ție puterea, așa că poți vorbi!”, iar el putea spune orice voia.

Apoi, El i-a dat aceeași maturitate și lui Hattie Wright. Astfel, când fratele Branham i-a zis: „Dacă vei cere un milion de dolari, îi vei avea chiar acum. Orice vei spune tu...”, ea a cerut numai lucruri veșnice. Dumnezeu a avut atât de multă încredere în maturitatea ei, încât a știut că va cere lucruri veșnice, nu lucruri firești, trecătoare, lucruri pe care le-ar fi mâncat moliile. Aceasta este maturitatea pe care o caută El, nu: „Aș vrea să am niște bani sau o mașină nouă.” Cui îi pasă de bani și de o mașină nouă? Cereți lucruri veșnice! Amin! Spuneți: „Doamne, vreau mântuirea copiilor mei, a celor dragi ai mei. Doresc să văd Cuvântul Tău manifestat pe această planetă. Doresc să-l văd pe diavolul lovit drept în cap cu descoperirea care iese din gura mea!” Aleluia!

Noi suntem locul în care locuiește Numele Său, pentru că El Și-a pus Numele în Mireasă.

Când m-am căsătorit cu soția mea, eu i-am dat numele meu, așa că acum, ea poartă numele meu.

Când ne căsătorim cu Isus Hristos, El Își pune Numele în noi, așa că acum noi suntem Turnul puternic din vârful căruia sunt aruncate jos pietre, descoperiri care ies afară și-l lovesc pe impostor drept în cap. El vine în cortul nostru, dar nu-și dă seama că acolo va fi biruit.

„...că ea poate face lucrările mai mari, va fi o armată invincibilă. Dacă ei primesc descoperirea adevărată despre cele două duhuri din cadrul bisericii creștine și prin Duhul lui Dumnezeu deosebesc și se împotrivesc duhului antihrist, Satan va fi fără putere înaintea ei.”

Aceasta îl va lăsa pe Satan fără putere. Unde este puterea lui? În interpretarea greșită a Cuvântului. Puterea este în capul lui. Loviți-l în cap!

„Astăzi, el este la fel de înfrânt ca atunci când Hristos a rezistat fiecărui efort pe care l-a făcut în pustie, ca să câștige putere asupra Sa. Da, Satan urăște

descoperirea, dar noi o iubim. Cu adevărata descoperire în viețile noastre, nu putem fi biruiți de porțile iadului, ci noi le vom birui pe ele.”

Prieteni, aceasta este o făgăduință dată pentru noi: Dacă avem descoperirea adevărată, porțile iadului nu ne pot birui. Acesta este motivul pentru care ar trebui să terminăm cu jocul cu mingea și să începem să citim Cartea.

Ascultați Mesajul, nu muzică creștină contemporană, nu cel mai nou lucru care se află acolo! De ce? Pentru că descoperirea îl face pe Satan fără putere. De unde vine descoperirea? Din Cuvânt. Credința vine prin auzire, iar auzirea vine prin Cuvânt, de aceea, ar trebui să ne hrănim constant cu acest Cuvânt, ca să ne zidim credința într-un asemenea loc încât atunci când vine Satan, să-l lovim; dacă vine din nou, să-l lovim iar și iar. Cum? Aruncând toată ziua cu pietre din Turn.

Dacă ne hrănim toată ziua cu lucrurile lumii, ele ne umplu mintea dar nu pot să-l învingă pe vrăjmaș chiar dacă nu sunt lucruri rele. Astfel, luăm timpul nostru scump și-l folosim pentru a ne umple cu lucruri care nu-l vor birui niciodată pe diavol. Eu cred că este important să ținem pasul cu știrile și să știm ce se întâmplă în lume, dar știrile nu-l vor învinge niciodată pe diavol. Ceea ce citim în ziare sau vedem pe CNN, nu-l va birui niciodată pe diavol. Dar cine îl va birui? Descoperirea adevărată. De unde primim descoperirea adevărată? Nu de pe CNN, nici de pe Facebook sau din altă parte, ci numai din Cuvântul lui Dumnezeu care a fost descoperit în ziua noastră, iar prin harul și ajutorul Domnului, noi avem tălmăcirea desăvârșită a Cuvântului cu legitimare divină. Aceasta este Sursa care a fost legitimată, dovedită că este adevărată, de aceea, ar trebui să bem toată ziua din această Sursă și să spunem: „Doamne, descoperă-mi aceasta! Nu îngădui să treacă prin mintea mea în timp ce citesc, ci fă să coboare în sufletul meu și să devină realitate pentru mine, astfel ca atunci când vine Abimelec să asedieze Turnul, să pot arunca o Piatră proaspătă drept în țeasta lui!” Aleluia!

Diavolul a întins o capcană, iar noi continuăm să ne împiedecăm de ea. Peste tot sunt monitoare, lucruri care sclipesc, dar noi trebuie să spunem: „Eu stau în Turn! Eu stau în Cuvânt! Stau fortificat în spatele Cuvântului și nu mă las atrás afară, unde pot fi învins ca și Eva, ci stau exact în spatele acestui Cuvânt care mi-a fost dat cu un scop!”

Să mergem în Marcu 16, despre care fratele Branham spune că este capitolul învierii.

„(Isus, după ce a înviat, în dimineața zilei dintâi a săptămânii, S-a arătat mai întâi Mariei Magdalena, din care scosese șapte draci.” (v. 9).

Noi am vorbit despre aceasta, dar aș vrea să subliniez câteva lucruri. Când a înviat, dimineața devreme în prima zi a săptămânii, Isus S-a arătat mai întâi unei femei, pentru că femeia simbolizează biserica. Iar această biserică la care a venit El, a fost Maria Magdalena, din care a scos șapte draci. De ce? În cele șapte epoci ale bisericii, ea a avut șapte înțelegeri false, a fost chinuită de șapte draci, dar iată că prima femeie la care a venit El, a fost femeia care a fost eliberată de cei șapte draci.

În predica „Este Răsăritul Soarelui”, fratele Branham a spus că „soarele apunea peste Laodicea, peste civilizație, dar în același timp exista un răsărit al Soarelui.” Astfel, dimineața, foarte devreme, la răsăritul Soarelui, El a venit la cineva. La cine? El a venit la Biserică, la Mireasa din care scosese șapte draci.

Eu am căutat însemnătatea numelui „Magdalena” și am găsit că „Magdalena” înseamnă „turn.” Maria Magdalena. La cine a venit El? La Maria Turnul din care fusese izgoniți șapte draci. Amin! Acum, ea este un turn, Mireasa lui Isus Hristos a devenit un turn, a devenit Locul ales pentru închinare, a devenit o fortăreață. Maria Magdalena din care fuseseră scoși șapte draci este turnul. Eu cred că acest lucru este minunat.

Acum ajungem la Estera. Noi vorbim despre „Biruința prin mâna unei femei.” Astfel, putem vedea că atunci când Estera a urcat în poziția ei, imediat după ce și-a ocupat poziția, a fost promovat și Haman agaghitul, un amalecit bătrân. Vedeți? Când ea vine pe tron, este avansat și el. De ce? Pentru că noi vom ajunge la o confruntare. Când Estera începe să vină la locul ei, totul trebuie să-și ocupe locul pentru că trebuie să avem o confruntare și vrăjmașul trebuie să fie nimicit pentru totdeauna. Când? Când Femeia, Mireasa, Soția Împăratului ajunge în poziția Sa. Când Ea ajunge în poziția Ei, Haman ajunge în poziția lui și începe să lucreze imediat pentru nimicirea evreilor, care sunt adevărata sămânță a lui Dumnezeu. El va urmări un plan, va începe să scrie legi care vor fi implementate într-un anumit timp, iar atunci vor începe să-i șteargă pe evrei.

Prieteni, Mireasa vine la locul ei, iar Haman vine și el la locul lui și scrie deja legi. Fratele Branham ne-a spus aceasta. Ei au deja legile pregătite, dar așteaptă o anumită zi în care le vor putea pune în practică. De ce? Pentru că Haman va fi

promovat când Ea vine în poziția Ei.

Când Mireasa își va ocupa locul, când va primi autoritatea și va începe să vorbească, Împăratul îi va spune: „Scrie tu decretul și spune ce vrei!” Acum, când Ea începe să vorbească cu autoritate, când începe să vină la locul Ei și înțelege dragostea Împăratului pentru Ea, Împăratul îi va spune: „Vorbește tu! Nu voi vorbi Eu, ci vorbește tu și va fi întocmai cum spui!” Aceasta va fi căderea lui Haman și a tuturor celor care l-au urmat. De ce? Pentru că Femeia vine la locul ei. Aleluia!

O profeție veche din Geneza 3.14-15 spune:

„Domnul Dumnezeu a zis șarpelui: „Fiindcă ai făcut lucrul acesta, blestemat ești între toate vitele și între toate fiarele de pe câmp; în toate zilele vieții tale, să te târăști pe pânțe și să mănânci țărână.

Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.”

Satan a folosit femeia, iar Dumnezeu va folosi tot femeia; Satan a folosit femeia ca să distrugă Împărăția lui Dumnezeu, iar Dumnezeu va folosi Femeia ca să nimicească împărăția Satanei.

În predica „Cuvântul vorbit este Sămânța originală”, scrie:

„Hristos S-a arătat ca să nimicească lucrările diavolului.”

Fratele Branham a luat aceasta din 1 Ioan 3.8, unde scrie: „Cine păcătuiește este de la diavolul, căci diavolul păcătuiește de la început. Fiul lui Dumnezeu S-a arătat ca să nimicească lucrările diavolului.” În continuare, el a spus:

„Hristos S-a arătat ca să nimicească lucrările diavolului. Credeți aceasta? Nu pot explica totul, așa că voi trece repede prin aceasta, voi atinge doar vârful înalte, ca să nu vă țin prea mult. Hristos S-a arătat ca să nimicească lucrările diavolului. Credeți aceasta? Credeți toți aceasta? Cine era El? Cuvântul lui Dumnezeu care nimicește lucrările hibridului, ale diavolului. Nu este așa?”

Este Cuvântul. Nu suntem noi, nu este trupul nostru, nu este partea la care ne uităm noi, ci este Cuvântul-noi. Când Cuvântul vine la Cuvânt și aduce Cuvântul la Viață, Cuvântul devine viu, iar atunci, noi luăm Cuvântul, îl folosim și Cuvântul acela este Cel care nimicește lucrările diavolului.

„El a fost hotărât să facă aceasta. El a fost născut ca să facă aceasta, ca să nimicească lucrările diavolului.”

Noi suntem aici, dar nu ca să ajungem la vârsta de șaptezeci, optzeci sau nouăzeci de ani, iar apoi să mergem mai departe. Nu de aceea suntem aici, ci suntem aici ca să luăm Numele Său; suntem aici ca să manifestăm Numele Său și ca să frângem, să nimicim lucrările diavolului. Toate lucrările lui sunt amăgire pentru că el nu are nici o parte înafara amăgirii, iar noi suntem aici ca să frângem puterea lui! Cum putem frânge puterea amăgirii? Cu Adevărul. Adevărul a fost dat ca să frângă puterea amăgirii, iar noi suntem un turn puternic, am fost zidiți să fim un templu al Dumnezeului celui viu, un loc în care să locuiască Dumnezeu. Noi am alergat în manifestarea Cuvântului, iar acum, o anumită Femeie aruncă de pe vârful turnului descoperirea drept în țeasta sa.

Câți dintre noi am vrea să luăm un țăruș și să spunem: „Vreau să iau un ciocan și să înfig acest Țăruș în tâmpla acestui diavol bătrân al amăgirii care zace în cortul meu, îmi spune lucruri neadevărate și seamănă confuzie!” Vreau să fac aceasta și să-i spun: „Nu-ți voi mai asculta minciunile și nu voi mai accepta amăgirea ta! Tu mă minți când îmi spui că nu sunt bun de nimic, pentru că am primit trecere ca lubită a Sa. Aceasta este ceea ce spune Cuvântul. Tu îmi spui că nu voi reuși niciodată, dar El mi-a spus că am biruit deja și că am trecut de la moarte la Viață. Tu îmi spui că voi muri, dar eu nu pot muri pentru că sunt un fiu al lui Dumnezeu.” Aleluia!

„Tu îmi spui că nu voi fi vindecat, dar prin rănilor Lui, eu sunt deja vindecat!”

Începeți să înfigeți acești țăruși direct în mintea lui, pentru că din mintea lui ne spune aceste minciuni, amăgire și adevăruri pe jumătate.

Noi vom lua descoperirea, îl vom lovi cu ea și îi vom spune: „Eu voi lua numai Cuvântul deplin.”

Frângeți-i capul! Cu ce? Cu o piatră, cu piatra descoperirii.

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Să ne ridicăm cu toții în picioare. Aleluia!

Cuvântul devine din ce în ce mai bogat pe măsură ce ne vedem poziția noastră. Amin!